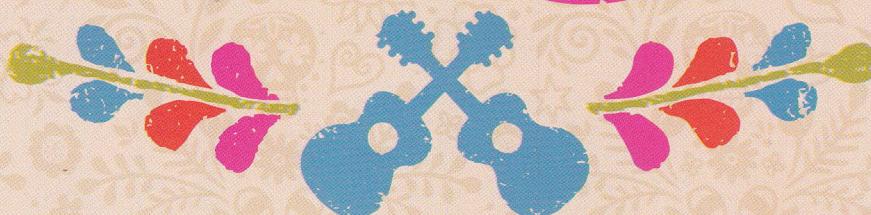

Disney · PIXAR

coco

U multă vreme în urmă, în orașelul Santa Cecilia din Mexic, în familia unui muzician și a soției lui s-a născut o fetiță. În casa lor domneau fericirea, muzica și dansul... **până când, într-o zi, Papa a plecat.** S-a dus în lume să-și împlinească visul de a compune muzică pentru oameni.

De nevoie, Mama Imelda a învățat să facă pantofi și și-a deschis un atelier. Cât despre soțul ei, Imelda s-a prefăcut că nici nu existase. **A rupt până și colțul fotografiei de familie în care apărea el.**

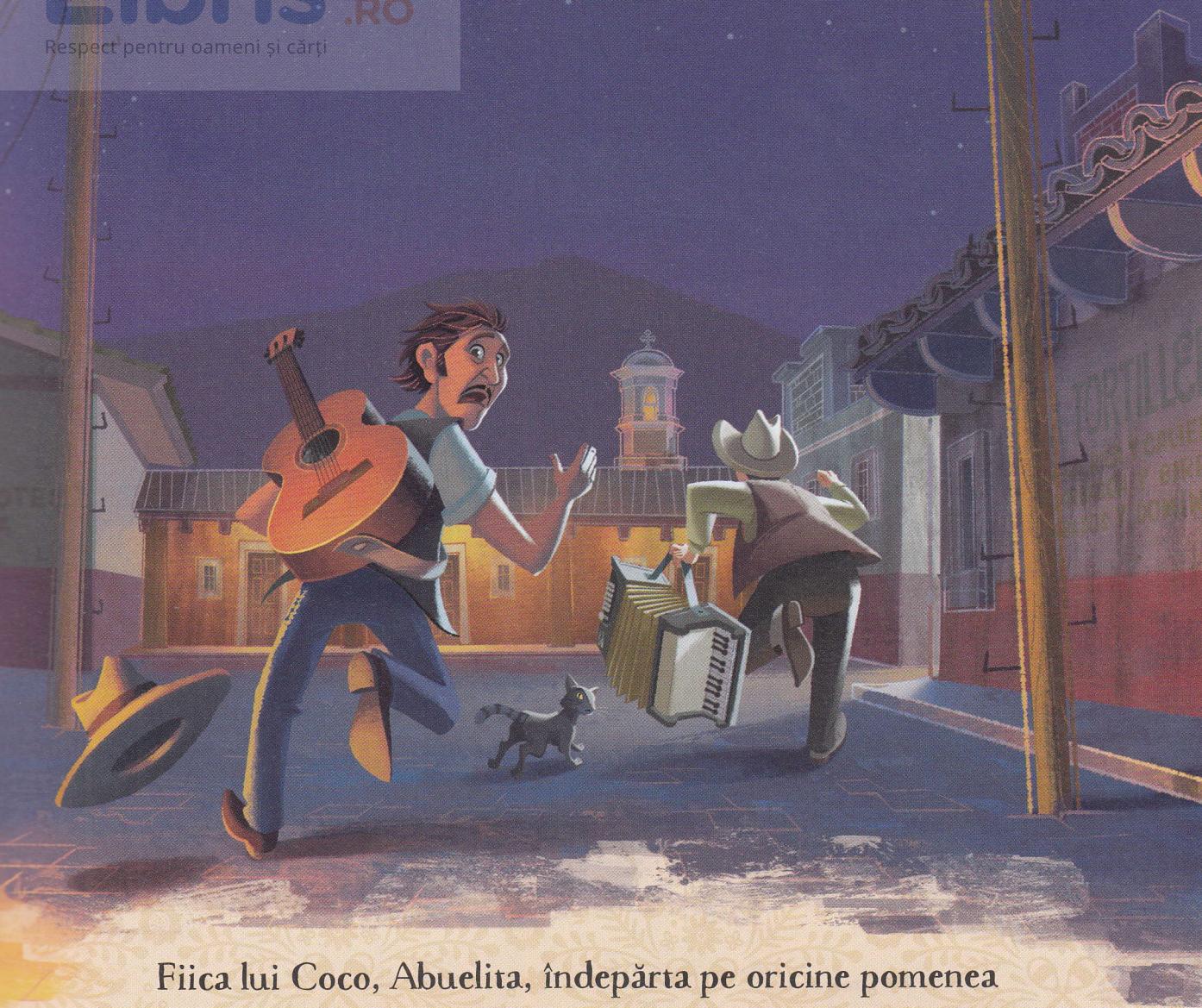

Din ziua aceea, în familia ei a existat o singură regulă: **FĂRĂ MUZICĂ!** Mama Imelda și-a dus viața mai departe, iar **fetița ei, Coco**, a crescut și și-a întemeiat ea însăși o familie.

În timp, Coco a avut nepoți, ba chiar și străniepoți. **Miguel**, unul dintre ei, o iubea mult pe Mama Coco.

Fiica lui Coco, Abuelita, îndepărta pe oricine pomenea de muzică în casa lor. Nu știa însă că Miguel, nepotul ei, avea un secret pe care-l aflase doar un maidanez pe nume Dante: **îi plăcea muzica la nebunie.**

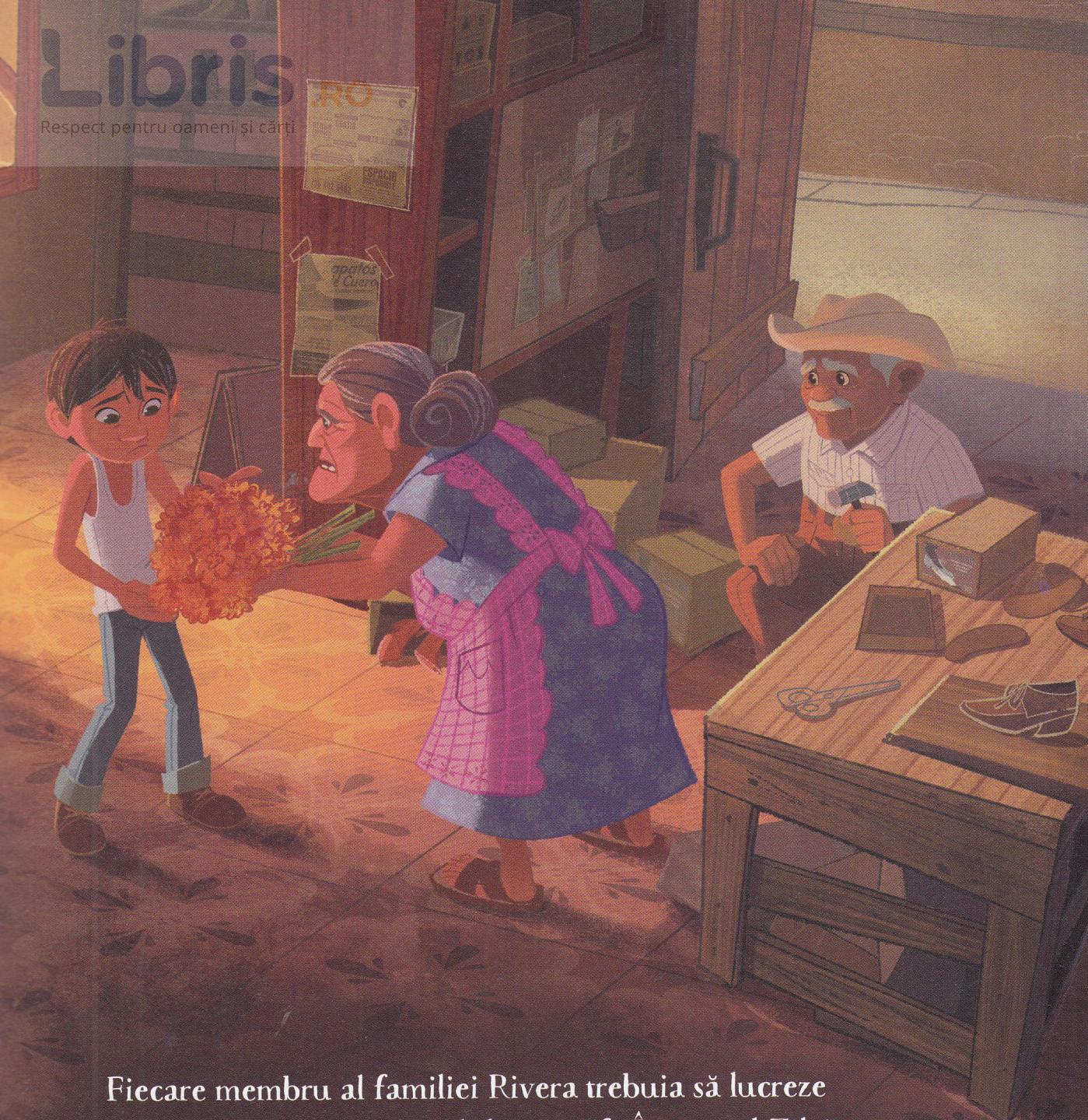

Băiatul era fascinat de marele cântăreț **Ernesto de la Cruz**, care devenise idolul lui. Deși avusese un sfârșit tragic, **era cel mai renumit muzician din Santa Cecilia**. Hitul lui, „Nu mă uita“, era melodia preferată a lui Miguel din toate timpurile, iar băiatul simțea că exista o legătură între el și celebrul muzician și voia să-i calce pe urme.

Fiecare membru al familiei Rivera trebuia să lucreze la un moment dat în atelierul de pantofi. În ajunul Zilei Morților, Día de los Muertos, Miguel își luă inima-n dinți și hotărî să-și anunțe rudele că-și dorea să devină muzician. Dar Abuelita nu-l lăsă să vorbească.

— **Scara asta e dedicată familiei**, iî spuse ea și, punându-i în brațe un buchet de crăițe, îl conduse în camera unde se afla *ofrenda*, altarul pentru morți.